

Att vara i Caracas eller att läsa om Caracas

Att vara i Caracas eller att läsa om Caracas - två vitt olika saker

Jag har nu varit i Venezuelas huvudstad Caracas i 48 timmar och kontrasten mellan det jag har sett och det jag har läst i mainstream-media kunde inte vara större.

Jag körde rakt igenom Caracas, från flygplatsen genom stadens centrum och upp till det flotta Las Mercedes. Nästa morgon promenerade jag igenom och slingrade mig fram i arbetarklassdistriktet San Agustin. Jag deltog i ?Afrodescendants festival? och tillbringade timmar med att umgås med människorna. Jag blev mycket välkomnad och inbjuden till många hem ? detta i ett distrikt som man säger är extremt farligt. Jag måste erkänna att jag hade mycket roligt under detta besök.

Efter detta fortsatte jag att gå flera kilometer genom bostadsområdet och genom hjärtat av stadens centrum, inklusive Bolivar-torget och nationalförsamlingen.

Under hela denna tid har jag inte sett en enda kontrollpunkt, varken polis eller militär. Jag har nästan inte sett några vapen; färre än man skulle se på en liknande tur i Whitehall i London. Jag har inte blivit stoppad en enda gång, varken till fots eller i bil. Jag har inte sett några tecken på ?chavistiska miliser?, varken i fattiga, rika eller centrala områden. Jag körde runt i oppositionens fästen Las Mercedes och Altamira och såg bokstavligen inte en enda beväpnad polis, inte en enda milisman och inte en enda soldat. Människor var ute och rörde sig helt normalt och glatt. Det fanns ingen känsla av förtryck överhuvudtaget.

Återigen stoppade ingen mig eller frågade vem jag var eller varför jag tog bilder. Jag frågade de venezuelanska myndigheterna om jag behövde tillstånd för att ta bilder och publicera artiklar, och deras svar var ett förbryllat ?varför skulle du behöva det??

Militära kontrollpunkter för att upprätthålla kontrollen, kringströvande gäng av chavistiska väpnade grupper, alla mediabeskrivningar av dagens Caracas är helt och hållet påhitt av CIA och Maria Corina Machado-propaganda, som helt enkelt återges av medbrottsliga miljardär- och statliga medier.

Vet du vad mer som inte finns? Den berömda ?bristen?. Det enda som det råder brist på är brist. Det råder brist på brist. Det råder ingen brist på någonting i Venezuela.

För några veckor sedan såg jag på Twitter ett foto av en stormarknad i Caracas som någon hade lagt upp för att visa att hyllorna är extremt välfyllda. Det fick hundratals svar, antingen med påståenden om att det var en förfälskning eller att det var en elitstormarknad för de rika och att butikerna för majoriteten var tomma.

Så jag bestämde mig för att i arbetarklassområden gå in i de lokala butikerna där vanliga människor handlar. De var alla mycket

välfyllda. Det fanns inga tomma platser på hyllorna. Jag gick också runt på utomhusmarknader och täckta marknader, inklusive en osannolikt stor marknad med över hundra stånd som enbart säljer saker för barnkalas!

Foto: Craig Murray

Alla var mycket glada att låta mig fotografera vad jag ville. Det är inte bara livsmedel. Järnhandlar, optiker, kläd- och skobutiker, elektronikvaror, bildelar. Allt är fritt tillgängligt.

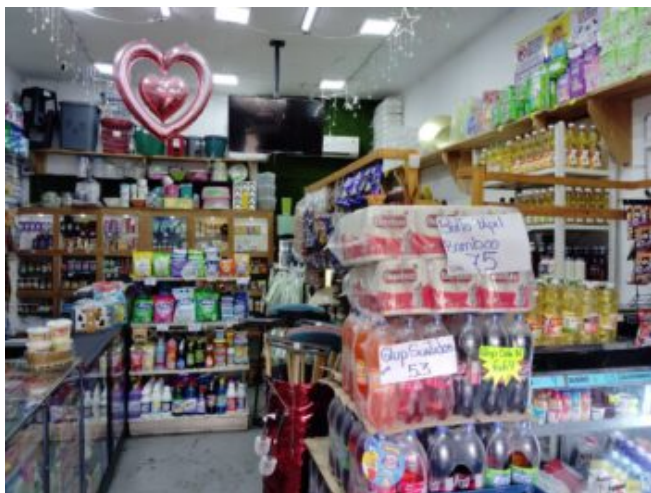

Foto: Craig Murray

Det finns en brist på fysisk valuta. Sanktioner har begränsat den venezuelanska regeringens tillgång till säker tryckning. För att komma runt detta gör alla säkra betalningar med sina telefoner via QR-kod med hjälp av den venezuelanska centralbankens egen geniale app. Detta är otroligt väl etablerat ? även de mest grundläggande gatuförsäljarna har sin QR-kod uppsatt och tar emot betalningar på detta sätt.

För att skaffa en venezuelansk telefon och ett simkort för internet gick jag till ett köpcentrum som specialiserar sig på telefoner. Det var extraordinärt. Fyra våningar med små telefon- och datorbutiker, alla fyllda med varor, organiserade i tre koncentriskt cirkulära av trappstegsformade balkonger. Denna bild visar bara den inre cirkeln. Jag köpte en telefon, ett simkort, mikrofoner, en powerbank, en multisystemförlängningssladd och en ethernet-till-USB-adapter, allt i den första lilla butiken jag gick in i.

Det gick snabbt och enkelt att registrera simkortet. Det finns bra 4G överallt där jag har varit i Caracas, och på vissa ställen även 5G.

?Avslappnad? är ett ord jag skulle använda för att beskriva venezuelanerna. Man kan förlåta paranoia, eftersom landet bombades av amerikanerna för bara tre veckor sedan och många människor dödades. Man skulle kunna förvänta sig fientlighet mot en ganska konstig gammal gringo som vandrar omkring och fotograferar slumpmässiga saker. Men jag har inte upplevt någon fientlighet alls, varken från människor eller myndigheter.

Den afrikanska festivalen var lärorik. Det var ett samhällsevenemang och inte en politisk sammankomst, men ändå hördes många spontana rop och sånger till Maduros ära. Den katolska prästen som välsignade festligheterna började plötsligt tala om folkmordet i Gaza och alla bad för Palestina. Samhälls- och kulturpersonligheter hänvisade ständigt till socialismen.

Det här är den naturliga miljön här. Inget av det är påtvingat. Chávez gav de förtryckta makt och förbättrade deras liv på ett spektakulärt sätt, vilket det finns få paralleller till. Resultatet är en genuin entusiasm bland folket och ett engagemang för politiska frågor bland arbetarklassen som är omöjligt att jämföra med dagens Storbritannien. Det är motsatsen till den urholkade kultur som har gett upphov till partiet Reform där.

Jag är mycket skeptisk till västerländska journalister som landar i ett land och omedelbart blir experter. Men den skarpa motsättningen mellan det verkliga Caracas och västerländska mediernas Caracas är så extrem att jag kan visa er den omedelbart.

I stort sett allt jag har läst av västerländska journalister som kan kontrolleras omedelbart ? kontrollpunkter, beväpnade politiska gäng, klimat av rädsla, brist på mat och varor ? visar sig vara en ren lögn. Jag visste inte detta innan jag kom hit. Kanske gjorde inte ni det heller. Nu vet vi båda.

Jag har bott i Nigeria och Uzbekistan i flera år under verkliga diktaturer och jag vet hur det känns. Jag kan skilja mellan surt fogande och verkligt engagemang. Jag kan skilja spontana politiska uttryck från programmerade. Detta är ingen diktatur.

Så vitt jag kan bedöma är jag den enda västerländska journalisten i Venezuela just nu. Idén att man faktiskt bör se med egna ögon vad som händer, snarare än att återge vad västerländska regeringar och deras agenter säger att som händer, verkar helt omodern i våra mainstreammedier. Jag är säker på att detta är avsiktligt.

När jag var i Libanon för ett år sedan var mainstreammedierna helt frånvarande när Israel ödelade Dahiya, Bekaa-dalen och södra Libanon, eftersom det var en berättelse de inte ville rapportera om. Skamligt nog var det enda tillfället BBC kom in i södra Libanon från den israeliska sidan, inbäddat med IDF. BBC, Guardian eller New York Times skickar helt enkelt inte någon korrespondent till Caracas eftersom verkligheten är så helt annorlunda än den officiella berättelsen.

En berättelse som västmakterna desperat vill få dig att tro på är att tillförordnade presidenten Delcy Rodríguez förrådde Maduro och underlättade hans tillfångatagande. Det är inte vad Maduro tror. Det är inte vad hans parti tror, och jag har inte kunnat hitta minsta tecken på att någon i Venezuela tror på detta.

Brittiska säkerhetstjänstens trogna tidning, The Guardian, publicerade sin femte artikel med detta påstående och flaggade den som förstasidesnyhet och ett stort scoop. Men alla källor till Guardians artikel är fortfarande samma källor från den amerikanska regeringen, eller Machado-anhängare från den rika exilkapitalistiska parasitgemenskapen i Miami.

Det som är intressant är varför säkerhetstjänsten vill att du ska tro att Delcy Rodríguez och hennes bror Jorge, talman i nationalförsamlingen, är agenter för USA. Motståndet mot den amerikanska imperialismen har präglat hela deras liv sedan deras far torterades till döds på CIA:s begäran när de var spädbarn. De är båda högljudda i sitt fortsatta stöd för den bolivarianska revolutionen och personligen för Maduro.

Det uppenbara amerikanska motivet är att splittra och försvaga det regerande partiet i Caracas och undergräva Venezuelas regering. Det är min tolkning. Men det har också föreslagits för mig att Trump kraftigt driver linjen att Rodríguez är proamerikansk för att både kunna hävda seger och rättfärdiga sitt bristande stöd för Machado. Rubio och många som han är angelägna om att Machado ska tillträda, men Trumps bedömning att hon inte har tillräckligt stöd för att styra landet verkar från mitt perspektiv helt korrekt. En variant på detta som också har föreslagits för mig är att Trump vill framställa Rodríguez som proamerikansk för att försäkra amerikanska oljebolag om att det är säkert att investera (även om det är något av ett mysterium varför han vill det). (Se mer om just detta nedan i Vijay Prashads kommentar till ryktena).

Samtidigt beslagtar, stjälar och säljer USA venezuelansk olja utan någon som helst rättslig grund i internationell rätt. Intäkterna förvaras i Qatar under Trumps personliga kontroll och bildar en enorm svart kassa som han kan använda för att kringgå kongressen. För dem som har långt minne är det som Iran/Contra i massivt uppblåst skala.

Craig Murray (före detta brittisk diplomat) Videosnuttar i länken. Nedkortat, mer om Murrays arbete i länken. 260126 (ZT)

Being There ? In Venezuela

https://www.craigmurray.org.uk/archives/2026/01/being-there-in-venezuela/?fbclid=IwY2xjawPocTJleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEeuyZX8N-5h8wCUGPUX0eQVw3t2H0rMlVHtKotW5leI79J2tgxfgSoCvIqJp4_aem__rcat6M6DytWiJJ0pQiPbA

Fake news

Varenda västerländsk tidning har nu publicerat artiklar om hur Venezuelas ledning ingick ett avtal med USA:s hyperimperialism om att överlämna president Nicolás Maduro och Cillia Flores. Dessa artiklar har följande gemensamma drag:

1. Inga namngivna källor. Alla är anonyma.
2. Inget som tyder på att ens redaktören har talat med källorna för att verifiera journalisternas mycket provocerande påståenden.
3. Inget erkännande av att samma tidningar hittills inte brytt sig om komplexiteten i venezuelansk politik.
4. Ingen förståelse för att vi nu vet att västerländska underrättelsetjänster använder dessa nyhetskanaler för att bedriva informationskrig mot sina mål.
5. Dessa artiklar är omöjliga att motbevisa. De baseras på anonyma källor, de sätter personerna i artiklarna i en situation där de måste förneka det som är löjligt, och de uppnår målen för dem som vill så splittring och förtvivlan.

Vijay Prashad, FB, 260124 (ZT)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en tjuga eller valfri summa till

123 589 0975 eller pg 40 54 11 -0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap

150 kr för pensionärer, arbetslösa och studerande) Samma swish som ovan.